

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 386.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982998994448.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

I de sidste Maaneder af sit Liv paatog han sig et saare besværligt og anstrængende Arbejde: med at faa sine kjære Landsherrer – som han kaldte dem – de to Brødre Albrecht og Gebhardt, Grever af Mansfeld, forligte. Hans Venner i Wittenberg, ogsaa Kurfyrsten, fandt det skammeligt, at den gamle, skrøbelige Mand skulde ulejliges, ofre sin Tid og vove sit Helbred paa Vinterrejser for disse »mansfeldske Svinehandels« Skyld. Han selv var ogsaa meget utilfreds med de to Brødre: »Som laa dér og kivedes om det usle Mammon, glæmte deres Broderskab for alt det timelige Skidt og Møg.« Men han syntes ikke, han kunde gaa rigtig rolig i sin Grav, før han havde faaet stiftet Fred imellem dem; de havde dog været gode Herrer for hans gamle Fader, saa det var billigt, at han ogsaa tjente dem, saa godt han kunde. Og hans Hjerter hang ved Mansfeld, som det hang ved hans Barndom, – og det gjorde ham meget ondt, at han i mange Aar havde været forhadet af den jævne Befolkning dér paa Grund af hans Optræden mod Bønderne i 1525. – Han svarede Grev Albrecht paa dennes Indbydelse: »Det maa ikke komme an paa en otte 387 Dage, skjønt jeg har meget at bestille; dem vil jeg vove paa det, forat jeg med Glæde kan lægge mig i min Kiste, naar jeg først har seet mine kjære Landsherrer forligte med venlige og samdrægtige Hjerter.«